

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Dumitru Mardari,
Maria Ghervas,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni din 07 martie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2018, declarate de avocata Corina Stratan, în numele părții vătămate Mihaela Ionela, și de avocatul Ion Căpățînă, în numele inculpatului

*Oxanii Cristian XXXXX, născut la
XX XXXXXX, XXXXX în XXXXXX, XXXXXX,
locuitor al XXXXXX, XXXXXX, XXXXXX,
cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 04.07.2017 – 07.03.2018,
instanța de apel: 19.04.2018 – 09.10.2018,
instanța de recurs: 26.12.2018 – 19.02.2019.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 07 martie 2018, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Oxanii Cristian a fost condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, la 2 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Mișu I. a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1401 lei.

2. Instanța de fond a reținut că la 10 iulie 2016, aproximativ ora 05.30, inculpatul Oxanii C., aflându-se pe teritoriul barului ce aparține tatălui său Oxanii V., situat în XXXXXX, XXXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, confirmată prin rezultatul analizei sângelui la alcool din 21.07.2016, potrivit căruia concentrația de alcool în sângele prelevat la 10.07.2016, ora 07.35, era de 0,9 g/l, manifestând imprudență, exprimată prin încrederea exagerată în sine, dându-și seama că acțiunile sale ar putea provoca consecințe social periculoase, dar fiind predominant de ideea că ele ar putea fi evitate, contrar prevederilor art. 14 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere care prevede că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, a urcat la volanul automobilului „Opel Combo”, n.î. XXXXXX ce aparține tatălui său Oxanii V. și, conducând automobilul pe drumurile publice din XXXXXX, XXXXXX, având-o în calitate de pasageră, pe bancheta din față a vehiculului pe Mișu I., încălcând cerințele art. 45 alin. (1) lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, conform căruia conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, de dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră, nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului și s-a tamponat într-un bloc de beton de marginea drumului, din imediata apropiere a gospodăriei lui Ciobanu D., după care a fost proiectat în grădina acestuia, deteriorând gardul din plasă metalică.

În rezultatul accidentului rutier, pasagerului Mișu I. i-a fost cauzată traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, plagă scalpantă în regiunea fronto-parietală din dreapta, cu dimensiunile aproximativ 10-12 cm., traumă vertebro-medulară, manifestată prin fractura tasată a corpului vertebrelui L1, compresia măduvei spinării la acest nivel, cu dereglarea funcției organelor bazinului (retenția urinei), care au fost cauzate în rezultatul acțiunii unor corpuri contondente dure, posibil în timpul și în circumstanțele indicate și se califică, conform raportului de expertiză judiciară nr. 407 din 07.02.2017, ca vătămare gravă.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate fapta și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale.

Deoarece probele administrate dovedesc integral vinovăția inculpatului, instanța i-a încadrat acțiunile în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, ca încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății, săvârșită în stare de ebrietate.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul a săvârșit o infracțiune gravă, din imprudență, care se pedepsește cu închisoare de la 4 la 8 ani, cu privarea de dreptul de conduce mijloace de transport pe un termen de la 4 la 5

ani, iar potrivit art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, limitele noi se încadrează între 2 ani și 8 luni și 5 ani și 4 luni închisoare, că a recunoscut vina, s-a căit sincer și este dispus să repare prejudiciul cauzat părții vătămate, că își face studiile la o instituție superioară, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, ca circumstanțe atenuante fiind stabilite recunoașterea vinei și căința sinceră, cea agravantă fiind comiterea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate alcoolică, că are o vârstă tânără și poate fi corectat, infracțiunea fiind săvârșită de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani.

Instanța a indicat că, potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale prezente, legate de scopul și motivele cauzei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportamentul lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care atenuează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, instanța poate aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de lege sau una mai blândă de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 ani, poate fi apreciată de către instanță drept circumstanță excepțională.

Astfel, reieșind din circumstanțele cauzei, în coroborare cu prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal și 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la stabilirea pedepsei inculpatului, urmează a micșora cu 1/3 limitele sancțiunii stabilite de norma penală, aplicându-i o pedeapsă la limita de 2 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

Totodată, conform art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului, indicând în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Or, fiind constatat că inculpatul a conștientizat gravitatea infracțiunii săvârșite, că nu prezintă un grad de pericol social necesar executării reale a pedepsei cu închisoarea, iar suspendarea condiționată ar permite realizarea mai eficientă a scopurilor pedepsei, precum și faptul că pedeapsa nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și să înjosească demnitatea acestuia, reeducarea și corectarea acestuia este posibilă fără izolare de societate, fiind oportună, rațională și echitabilă stabilirea unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal.

Pe lângă acesta, inculpatul are o vârstă tânără, iar starea sănătății îi permite să-și câștige existența din alte genuri de muncă ce nu necesită permis de conducere, acestuia urmând a-i fi aplicată și pedeapsa complementară – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Potrivit acțiunii civile înaintate, partea vătămată Mișu I. a solicitat încasarea prejudiciului moral în mărime de 450.000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 15.000 lei, fiind prezentate certificate medicale și chitanțe ce probează cheltuielile de tratament suportate.

Acțiunea civilă va fi admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile or, partea vătămată nu a prezentat probe cu privire la stabilirea exactă a sumei despăgubirilor.

Mai mult, suportarea cheltuielilor suplimentare de către partea vătămată nu o privează de dreptul de a înainta pretenții de ordin material în ordinea procedurii civile.

Conform art. 10 alin. (1) lit. d) al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței R. Moldova, amnistia nu se aplică persoanei inculpate pentru infracțiunile prevăzute la art. 264 alin. (4)-(6) Cod penal.

Astfel, cererea inculpatului privind aplicarea amnistiei se respinge ca neîntemeiată.

În același timp, urmează a fi admisă cererea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 1401 lei.

Or, potrivit art. 143 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, expertiza se dispune și se efectuează în mod obligatoriu pentru constatarea altor cazuri prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză.

În conformitate cu art. 227 alin. (1), (2) pct. 1) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal și cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali.

Prin ordonanțele organului de urmărire penală s-a dispus efectuarea expertizei medicale, în conformitate cu art. 143 Cod de procedură penală, care a fost executată de Centrul de Medicină Legală, iar, în temeiul art. 229 Cod de procedură penală, urmează a încasa din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciară, în sumă de 1401 lei.

3. Procurorul în procuratura raionului Criuleni, Ruslan Cazacu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie condamnat în baza 264 alin. (4), 90 Cod penal, la 3 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

Apelantul a indicat că pedeapsa prea blândă aplicată de instanța de fond nu va duce la realizarea scopurilor legii penale și corectarea inculpatului.

Pe lângă aceasta, instanța a apreciat în calitate de circumstanțe atenuante recunoașterea vinovăției, fiind ignorat faptul că recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută la art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

În același timp, instanța de fond, aplicând prevederile art. 90 Cod penal, urma să dispună suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune și nu un termen de probă.

La fel, instanța de fond a admis acțiunea civilă înaintată de partea vătămată doar în principiu, neglijând prevederile art. 225 alin. (3) Cod de procedură penală, care prescrie că odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.

3.1. A declarat apel și avocata Corina Stratan, în numele părții vătămate Mișu I., solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă privativă de libertate, cu admiterea integrală a acțiunii civile privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 450.000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10.000 lei.

Apelanta a invocat că în rezultatul accidentului rutier, partea vătămată suportă o multitudine de consecințe grave asupra sănătății și integrității sale corporale.

Astfel, potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 1476E din 07.02.2017 și nr. 12614 din 23.12.2016, la partea vătămată s-au depistat traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, plagă scalpantă în regiunea fronto-parietală din dreapta, cu dimensiunile aproximativ 10-12 cm., traumă vertebro-medulară, manifestată prin fractura tasată a corpului vertebrelor L1, compresia măduvei spinării la acest nivel, cu dereglarea funcției organelor bazinului (retenția urinei), care au fost cauzate în rezultatul acțiunii unor corpuri contondente dure, posibil în timpul și în circumstanțele indicate și se califică ca vătămare gravă.

Comparând caracterul morfologic și localizarea anatomică a leziunilor corporale depistate la partea vătămată, formarea lor în accidentul rutier, în calitate de pasager, aflat pe bancheta din față din dreapta, nu se exclude.

Partea vătămată a fost supusă controalelor medicale și a suportat două intervenții chirurgicale complexe la coloana vertebrală și o operație la frunte, unde avea o plagă de aproximativ 12-15 cm., fiind cusută longitudinal.

Imediat după impact, a fost spitalizată la Spitalul nr. 3 pentru copii, apoi, luând în considerare leziunile corporale grave, plaga frontală fiind adâncă și larg deschisă din care curgea sânge peste față, ochi, partea vătămată a fost transportată de urgență la IMPS Institutul Mamei și a Copilului, unde i-a fost suturată plaga frontală scalpantă.

Ulterior, a fost transferată în Spitalul Clinic Republican, Secția Neurochirurgie din cadrul Ministerului Sănătății și la 11.07.2016 a fost supusă operației la coloana vertebrală.

Potrivit extrasului din fișa medicală nr. 15789 s-a stabilit „diagnoza la externare: TA TVMI grav perioada acută. Fractura cominutivă a corpului vertebral L1. Traumatism cranio-cerebral acut închis. Comoție cerebrală. Plaga contuză a regiunii frontale.

Operația: 11.07.2016 reducerea deschisă a fracturii vertebrale L1 cu fixare segmentară internă a coloanei vertebrale prin osteosinteza transpediculară Th 12 L 2 bilaterală. Corpectomie L1 cu protezarea vertebrei cu Cage din titan tip MESH. Chirurgi: A. Bodiu, S. Toma.

Evoluție postoperatorie operată în urgent în data de 10.07.2016, plaga postoperatorie cicatrizată primar, suturile extrase”.

Luând în considerare că starea s-a agravat, fiind convocat un consiliu de medici specializați în domeniul chirurgiei coloanei vertebrale, s-a decis a supune partea vătămată la a doua operație la coloana vertebrală efectuată, potrivit extrasului din fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 2307, eliberat de IMSP Institutul de Medicină de urgență, la 09.12.2016.

Conform extrasului din fișa medicală a bolnavului nr. 2307, Mișu I. a fost internată în data de 08.12.2016 în IMSP Institutul de Medicină Urgentă din str. Toma Ciorbă 1 și externată din secția Chirurgie Toracică cu diagnosticul de Cifoză secundară (M 401).

La 09.12.2016, ea a fost supusă „intervenției chirurgicale principale-Rahisinteza pediculară TH1-TH11-TH12-L2-L3, corecția cifozei (dorso-lombare)”, fiind transferată pentru tratament în secția de reanimare/terapie intensivă din 09.12.2016 până la 12.12.2016.

Intervenția chirurgicală s-a soldat cu succes, însă după aceasta copilul necesită o perioadă îndelungată și anevoioasă de recuperare.

Partea vătămată a suferit și un prejudiciu estetic sever în partea frontală și lombară a coloanei vertebrale, pentru repararea căruia la 28.09.2017, partea vătămată a fost supusă examenului medical la Spitalul Internațional Medpark.

Conform epicrizei de examinare medicală, partea vătămată prezintă cicatrici posttraumatice în regiunea frontală, cicatrici post traumatice în regiunea dorsală mediană.

Anamneză afecțiunii curente: 10.07.2016 - accident rutier

10.07.2016 plastia primară a plăgii scalpante a regiunii frontale

10.07.2016 și 12.11.2016 - intervenție neurochirurgicală în regiunea lombară.

Status localis: cicatrice semirotondă în regiunea frontală cu lungimea 15 cm. și lățimea 2-4 mm.; defect de țesuturi moi în regiunea cicatricii; cicatricea fără semen de hipertrofie, de culoarea tegumentelor.

Cicatrice hipertrofică, îndurată a regiunii mediane a spatelui cu lungimea 20 cm. și lățimea 4-7 mm., proeminența îndurată, defect moderat de volum al țesuturilor moi în regiunea cicatricii.

Recomandări: 1. proceduri de corecție cu laser în regiunea cicatricii frontale pentru efectul de omogenizare cu țesuturi adiacente.

2. Revizia chirurgicală a cicatricii spatelui.

3. Injectarea cu țesut adipos autogen (greafă de grăsime) în regiunea cicatricii frontale și a spatelui pentru corectarea defectului de volum.

4. Terapie anticicatrizantă postoperatorie prin geluri și emplasturi siliconate.

Potrivit confirmării eliberate de Spitalul Internațional Medpark, partea vătămată a fost internată pentru următoarele servicii medicale: Corecția cicatricei inestetice corp; Injectarea de grăsime autologă - o regiune - anestezie.

Pe lângă aceasta, partea vătămată, în urma accidentului rutier cauzat de inculpat, a suferit un prejudiciu al sănătății irecuperabil integral, în urma impactului funcția reproductivă fiind deteriorată și nașterea va fi posibilă prin operație cezariană, pentru a preveni dereglări traumatice posibil suportate.

Partea vătămată a avut de suferit un prejudiciu moral enorm, iar urmările acestui accident sunt pentru toată viața, integritatea psihologică și a sănătății fiind afectată iremediabil.

Or, prejudiciul moral cauzat părții vătămate se justifică prin durerile fizice și psihice suportate la momentul și după producerea accidentului cauzat de inculpat, șocul suportat foarte mare, fiind în stare extrem de gravă, cu pericol real de a-și pierde viața, capacitatea de a merge, suferința psihologică fiind de nedescris și intensificată de dureri insuportabile, nopți nedormite și starea de stres intens, coșmaruri, pierderea speranței de viață și remediere a sănătății.

Mai mult, partea vătămată a rămas cu sechele pe viață, suportând trei operații foarte complicate, una prin care i-a fost suturată plaga adâncă de 12 cm. de pe frunte, rămând cu cicatrici, prejudiciu estetic considerabil, ea fiind tânără fetiță și două operații la coloana vertebrală, prin care i-au fost introduse cuie metalice și un implant. În urma acestor intervenții chirurgicale i-a rămas o cicatrice longitudinală de aproximativ 25 cm., consecințe pe care le va suporta toată viața.

Totodată, potrivit concluziei medicale, atunci când va dori să dea naștere unui copil, partea vătămată va putea să nască doar prin operație cezariană, prejudiciul moral în contextul dat fiind extrem de mare, sănătatea ei fiind irecuperabilă în mod total.

Astfel, prejudiciul cauzat de către inculpat, apreciat la suma de 450.000 lei este întemeiat, însă instanța de fond nefondat a admis în principiu acțiunea civilă.

La fel, instanța de fond, în mod ilegal, cu încălcarea dreptului la apărare a respins cererea privind audierea în calitate de martor a tatălui părții vătămate, Mihai I., declarațiile căruia ar putea proba suplimentar acțiunea civilă înaintată și prejudiciul suferit de partea vătămată.

În același timp, inculpatul a dat dovadă de un comportament ilegal și amoral față de partea vătămată și nu a reparat nimic din prejudiciul cauzat acesteia, astfel că pedeapsa aplicată este una mult prea blândă.

3.2. Avocatul Ion Căpățînă, la fel, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu respingerea cererii procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare.

Apelantul a indicat că instanța de fond a admis cererea inculpatului privind examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

La examinarea acestei cereri, partea vătămată nu a înaintat careva pretenții de ordin moral sau referitor la încasarea cheltuielilor judiciare, iar potrivit rechizitoriului nu exista careva acțiuni civile, astfel că instanța de fond neîntemeiat a respins cererea apărării privind aplicarea amnistiei, lipsind inculpatul de posibilitatea de a fi absolvit de pedeapsa penală și de dreptul la un proces echitabil.

Soluția instanței de fond referitor la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1401 lei este ilegală și nefondată or, procurorul este remunerat cu salariu tarifar, care nu depinde de cantitatea muncii prestate, iar cheltuielile efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului sunt trecute în contul statului, potrivit art. 100 alin. (2) Cod de

procedură penală și art. 6§2 CEDO sarcina probațiunii fiind pusă în seama organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de prezumția nevinovăției, stipulată la art. 8 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

Deci, instanța de fond urma să nu aplice inculpatului pedeapsa complementară privind privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău 09 octombrie 2018, apelul avocatului Ion Căpățînă a fost respins, ca nefondat.

Apelurile procurorului și al avocatei Corina Stratan au fost admise, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre în latura pedepsei, încasării cheltuielilor judiciare și a prejudiciului moral.

Lui Oxanii Cristian, condamnat în baza art. 264 alin. (4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Potrivit art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat, pentru o perioadă de probațiune de 4 ani.

De la inculpat s-a încasat în beneficiul părții vătămate Mihai I. prejudiciul moral în mărime de 50.000 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10.000 lei.

În rest sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că argumentele apărării privind neaplicarea pedepsei complementare, în temeiul art. 78, 79 alin. (1¹) Cod penal, sunt irelevante or, normele date prescriu că înlăturarea pedepsei complementare prevăzută de lege pentru infracțiunea săvârșită este un mijloc acordat instanței de judecată pentru o individualizare maximă a pedepsei, din care se desprinde faptul că instanța poate, dar nu este obligată, reținând prezența circumstanțelor atenuante, să înlătore pedeapsa complementară.

Astfel, trebuie să existe, în împrejurările în care s-a derulat fapta ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări particularități, situații sau stări de lucruri care constituie excepție de la starea obișnuită a lor sau a personalității inculpatului.

Însă, nu au fost stabilite împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea inculpatului ce ar justifica aplicarea unei pedepse mai blânde sau neaplicarea pedepsei

complementare, circumstanțele invocate de apărare fiind reținute de instanța de fond la individualizarea pedepsei ca atenuante.

Instanța de fond corect i-a aplicat inculpatului, pedeapsa complementară - privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în conformitate cu sancțiunea art. 264 alin. (4) Cod penal, care se pedepsește cu închisoare de la 4 la 8 ani cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 4 la 5 ani.

Or, în speță lipsesc circumstanțe excepționale care ar justifica neaplicarea pedepsei complementare, iar prevederile art. 75 Cod penal sunt inaplicabile în acest context.

Prin urmare, pedeapsa complementară aplicată inculpatului corespunde gravității faptei săvârșite și pericolului social pe care îl prezintă, principiului proporționalității și scopului prevăzut la art. 61 Cod penal, precum și restabilirii echității sociale, corectării condamnatului și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Instanța de fond întemeiat a respins și cererea apărării privind aplicarea amnistiei în privința inculpatului pe motiv că recunoaște integral vina și se căiește sincer de cele comise.

Or, conform art. 10 alin. (1) lit. d) al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, amnistia nu se aplică persoanei inculpate pentru infracțiunile prevăzute la art. 264 alin. (4)-(6) Cod penal.

În același timp, la stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență art. 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, just concluzionând că reeducarea și corectarea inculpatului este posibilă fără izolare de societate, suspendându-i condiționat executarea pedepsei închisorii, în temeiul art. 90 Cod penal.

Totodată, în raport cu materialele cauzei și circumstanțele stabilite, solicitarea acuzării și avocatului părții vătămate urmează a fi admisă, cu casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, deoarece a fost aplicată o pedeapsă prea blândă, fiind omise urmările prejudiciabile survenite - cauzarea din imprudență a unei vătămări grave a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, la individualizarea pedepsei, prima instanță nu a luat în considerație că infracțiunea incriminată inculpatului atentează asupra securității circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, constituind un pericol deosebit pentru societate, că acesta, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, manifestând imprudență, exprimată prin încrederea exagerată în sine, dându-și seama că acțiunile sale ar putea provoca consecințe social periculoase, dar fiind predominant de ideea că ele ar putea fi evitate, contrar prevederilor art. 14 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, care prevede, că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, a urcat la volanul automobilului, având-o în calitate de pasageră pe bancheta din față a vehiculului pe Mihai I., nu s-a isprăvit cu conducerea automobilului și s-a tamponat într-un bloc

de beton de pe marginea drumului din imediata apropiere de gospodăria lui Ciobanu D., din aceeași localitate, apoi a fost proiectat în grădina ultimului, deteriorând gardul din plasă metalică. În rezultatul accidentului rutier, pasagerului Mișu I. i-a fost cauzată o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Prejudiciul cauzat părții vătămate este incomensurabil, deoarece efectele care pot surveni asupra sănătății acesteia nu pot fi prevăzute, fiind cert faptul că ea va avea de suferit în continuare.

Or, reieșind din scopul pedepsei penale, sancțiunea aplicată de instanța de fond este prea blândă.

În același timp, însușind concluzia instanței de fond, instanța de apel consideră posibilă atingerea scopului pedepsei penale în condiții nonprivative de libertate, ținând cont de circumstanțele atenuante și agravante constatate, că inculpatul și-a recunoscut vina pe deplin, s-a căit sincer de fapta comisă, de personalitatea acestuia, că face studii la o instituție superioară, nu se află la evidența dispensarului narcologic și psihiatric, de comportarea sa pe parcursul cercetării judecătorești, că are o vârstă tânără și poate fi corectat, infracțiunea fiind săvârșită de către o persoană care a atins vârsta de 18 ani, dar nu a atins vârsta de 21 ani și nu a reparat prejudiciul cauzat părții vătămate, deși indică că este de acord să compenseze daunele survenite.

Prin recunoașterea vinovăției, inculpatul a condiționat judecarea cauzei în procedură simplificată, beneficiind de aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, iar gravitatea infracțiunii a fost reținută de către instanța de fond la individualizarea pedepsei.

Însă, din starea de fapt constatată și circumstanțele comiterii infracțiunii, precum și comportamentul inculpatului până și după săvârșirea faptei, se deduce incorectitudinea aplicării unei pedepse prea blânde or, acesta a comis o infracțiune gravă, care atentează la valoarea primordială protejată de legea penală - viața și sănătatea persoanei, fiind stabilite urmările prejudiciabile - vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății, la momentul producerii accidentului rutier fiind în stare de ebrietate.

Astfel, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 și 90 Cod penal, individualizând eronat pedeapsa aplicată inculpatului, aceasta fiind prea blândă, sentința în partea stabilirii pedepsei urmând a fi casată.

Totodată, urmează a fi casată sentința și în partea admiterii în principiu a acțiunii civile, cu încasarea din contul inculpatului a prejudiciului moral, luând în considerație rolul acestuia la comiterea infracțiunii, personalitatea și atitudinea față de fapta săvârșită, vătămarile suportate de partea vătămată, probate prin raportul de expertiză judiciară nr. 407 din 07.02.2017.

Or, a fost dovedit că în urma accidentului comis de inculpat, partea vătămată a suferit un prejudiciu moral enorm, cu consecințe iremediabile, fiindu-i afectată integritatea psihologică și fizică.

Prejudiciul moral cauzat părții vătămate se justifică prin durerile fizice și psihice cauzate, prin șocul suportat foarte mare, ea fiind în stare extrem de gravă, în pericol de a-și pierde viața, capacitatea de a merge, suferința psihică fiind de

nedescris, fiind intensificată de dureri insuportabile, nopți nedormite și starea de stres intens, coșmaruri, pierderea speranței de viață și remediere a sănătății.

Mai mult, partea vătămată a rămas cu sechele pe viață, suportând trei operații foarte complicate, una prin care i-a fost suturată plaga adâncă de 12 cm. de pe frunte, rămând cu cicatrici, prejudiciu estetic considerabil, ea fiind tânără fetiță și două operații la coloana vertebrală, prin care i-au fost introduse cuie metalice și un implant. În urma acestor intervenții chirurgicale i-a rămas o cicatrice longitudinală de aproximativ 25 cm., consecințe pe care le va suporta toată viața.

La aprecierea mărimii prejudiciului moral instanța de apel a ținut cont de gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate, potrivit raportului de expertiză judiciară fiind stabilit că la aceasta s-au depistat leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, plagă scalpantă în regiunea fronto-parietală din dreapta, cu dimensiunile aproximativ 10-12 cm., traumă vertebro-medulară, manifestată prin fractura tasată a corpului vertebrelor LI, compresia măduvei spinării la acest nivel, cu dereglarea funcției organelor bazinului (retenția urinei), leziuni ce se califică ca vătămare corporală gravă, necesitând tratament, precum și gradul de vinovăție și comportamentul inculpatului, prejudiciu moral în mărime de 50.000 lei, constituind o sumă echitabilă, în raport cu infracțiunea comisă și suferințele părții vătămate, nefiind în contradicție cu prevederile art. 41 din CEDO, din care rezultă că suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temei, suma solicitată în mărime de 450.000 lei fiind exagerată.

Deci, aprecierea cuantumului prejudiciului moral cauzat părții vătămate la suma de 50.000 lei are la bază argumente temeinice și relevante.

5. Avocata Corina Stratan a declarat recurs ordinar, în numele părții vătămate, în care solicită casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că instanța de apel și-a întemeiat poziția prin care susține neargumentarea concluziei de admitere a acțiunii civile în principiu de către instanța de fond, însă la stabilirea cuantumului prejudiciului moral de 50.000 lei, se contrazice, iar aprecierea sumei de 450.000 lei ca fiind exagerată nu este motivată, circumstanțele cauzei justificând pe deplin mărimea prejudiciului moral solicitat de partea vătămată.

Or, instanța de apel nu a indicat circumstanțele care au dus la respingerea argumentelor părții vătămate privind aprecierea valorii prejudiciului cauzat la suma de 450.000 lei și temeiurile din care acțiunea civilă nu a fost admisă integral, iar simpla motivare că este interzisă îmbogățirea fără just temei nu constituie o soluție dreaptă, motivată și legală.

În rezultatul accidentului rutier provocat de inculpat, partea vătămată a suportat o multitudine de consecințe grave asupra sănătății și integrității sale corporale.

Astfel, potrivit rapoartelor de expertiză medico-legală nr. 1476E din 07.02.2017 și nr. 12614 din 23.12.2016, la partea vătămată s-au depistat traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, plagă scalpantă în regiunea fronto-parietală din dreapta, cu dimensiunile aproximativ 10-12 cm.,

traumă vertebro-medulară, manifestată prin fractura tasată a corpului vertebrelor L1, compresia măduvei spinării la acest nivel, cu dereglarea funcției organelor bazinului (retenția urinei), care au fost cauzate în rezultatul acțiunii unor corpuri contondente dure, posibil în timpul și în circumstanțele indicate și se califică ca vătămare gravă.

Comparând caracterul morfologic și localizarea anatomică a leziunilor corporale depistate la partea vătămată, formarea lor în accidentul rutier, în calitate de pasager, aflat pe bancheta din față din dreapta, nu se exclude.

Partea vătămată a fost supusă controalelor medicale și a suportat două intervenții chirurgicale complexe la coloana vertebrală și o operație la frunte, unde avea o plagă de aproximativ 12-15 cm., fiind cusută longitudinal.

Imediat după impact, a fost spitalizat la Spitalul nr. 3 pentru copii, apoi, luând în considerare leziunile corporale grave, plaga frontală fiind adâncă și larg deschisă din care curgea sânge peste față, ochi, partea vătămată a fost transportată de urgență la IMPS Institutul Mamei și a Copilului, unde i-a fost suturată plaga frontală scalpantă.

Ulterior a fost transferată în Spitalul Clinic Republican, Secția Neurochirurgie din cadrul Ministerului Sănătății și la 11.07.2016 a fost supusă operației la coloana vertebrală.

Potrivit extrasului din fișa medicală nr. 15789 s-a stabilit „diagnoza la externare: TA TVMI grav perioada acută. Fractura cominutivă a corpului vertebral L1. Traumatism cranio-cerebral acut închis. Comoție cerebrală. Plaga contuză a regiunii frontale.

Operația: 11.07.2016 reducerea deschisă a fracturii vertebrale L1 cu fixare segmentară internă a coloanei vertebrale prin osteosinteza transpediculară Th 12 L 2 bilaterală. Corpectomie L1 cu protezarea vertebrei cu Cage din titan tip MESH. Chirurgi: A. Bodi, S. Toma.

Evoluție postoperatorie operată în urgent în data de 10.07.2016, plaga postoperatorie cicatrizată primar, suturile extrase”.

Luând în considerare că starea ei după accident s-a agravat, fiind convocat un consiliu de medici specializați în domeniul chirurgiei coloanei vertebrale, s-a decis a supune partea vătămată la a doua operație la coloana vertebrală, efectuată, potrivit extrasului din fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 2307, eliberat de IMSP Institutul de Medicină de urgență, la 09.12.2016.

Conform extrasului din fișa medicală a bolnavului nr. 2307, Mihaela I. a fost internată în data de 08.12.2016 în IMSP Institutul de Medicină Urgentă din str. Toma Ciorbă 1 și externată din secția Chirurgie Toracică cu diagnosticul de Cifoza secundară (M 401).

La 09.12.2016 Mihaela I. a fost supusă „intervenției chirurgicale principale-Rahisinteza pediculară TH1-TH11-TH12-L2-L3, corecția cifozei (dorso-lombare)”, fiind transferată pentru tratament în secția de reanimare/terapie intensivă din 09.12.2016 până la 12.12.2016.

Intervenția chirurgicală s-a soldat cu succes, însă după aceasta necesită o perioadă îndelungată și anevoioasă de recuperare.

În urma accidentului, partea vătămată a suferit și un prejudiciu estetic sever în partea frontală și lombară a coloanei vertebrale, pentru repararea căruia la 28.09.2017, a fost supusă examenului medical la Spitalul Internațional Medpark.

Conform epicrizei de examinare medicală partea vătămată prezintă cicatrici posttraumatice în regiunea frontală, cicatrici post traumatice în regiunea dorsală mediană.

Anamneză afecțiunii curente: 10.07.2016 - accident rutier
10.07.2016 plastia primară a plăgii scalpante a regiunii frontale
10.07.2016 și 12.11.2016 - intervenție neurochirurgicală în regiunea lombară.

Status localis: cicatrice semirotundă în regiunea frontală cu lungimea 15 cm. și lățimea 2-4 mm.; defect de țesuturi moi în regiunea cicatricii; cicatricea fără semen de hipertrofie, de culoarea tegumentelor.

Cicatrice hipertrofică, îndurată a regiunii mediane a spatelui cu lungimea 20 cm. și lățimea 4-7 mm., proeminența îndurată, defect moderat de volum al țesuturilor moi în regiunea cicatricii.

Recomandări: 1. proceduri de corecție cu laser în regiunea cicatricii frontale pentru efectul de omogenizare cu țesuturi adiacente.

2. Revizia chirurgicală a cicatricii spatelui.

3. Injectarea cu țesut adipos autogen (grefă de grăsime) în regiunea cicatricii frontale și a spatelui pentru corectarea defectului de volum.

4. Terapie anticicatrizantă postoperatorie prin geluri și emplasturi siliconate.

Potrivit confirmării eliberate de Spitalul Internațional Medpark, partea vătămată a fost internată pentru următoarele servicii medicale: Corecția cicatricei inestetică corp; Injectarea de grăsime autologă - o regiune - anestezie.

Pe lângă aceasta, partea vătămată, în urma accidentului rutier cauzat de inculpat, a suferit un prejudiciu al sănătății irecuperabil integral, în urma impactului funcția reproductivă fiind deteriorată și nașterea va fi posibilă prin operație cezariană, pentru a preveni dereglări traumatice posibil suportate.

Partea vătămată a avut de suferit un prejudiciu moral enorm, iar urmările acestui accident sunt pentru toată viața, integritatea psihologică și a sănătății fiind afectată iremediabil.

Or, prejudiciul moral cauzat părții vătămate se justifică prin durerile fizice și psihice suportate la momentul și după producerea accidentului cauzat de inculpat, șocul suportat foarte mare, fiind în stare extrem de gravă, cu pericol real de a-și pierde viața, capacitatea de a merge, suferința psihologică fiind de nedescris și intensificată de dureri insuportabile, nopți nedormite și starea de stres intens, coșmaruri, pierderea speranței de viață și remediere a sănătății.

Mai mult, partea vătămată a rămas cu sechele pe viață, suportând trei operații foarte complicate, una prin care i-a fost suturată plaga adâncă de 12 cm. de pe frunte, rămând cu cicatrici, prejudiciu estetic considerabil, ea fiind tânără fetiță și două operații la coloana vertebrală, prin care i-au fost introduse cuie metalice și un implant. În urma acestor intervenții chirurgicale i-a rămas o cicatrice longitudinală de aproximativ 25 cm., consecințe pe care le va suporta toată viața.

Totodată, potrivit concluziei medicale, atunci când va dori să dea naștere unui copil, partea vătămată va putea să nască doar prin operație cezariană, prejudiciul moral în contextul dat fiind extrem de mare, sănătatea ei fiind irecuperabilă în mod total.

Astfel, prejudiciul cauzat de către inculpat, apreciat la suma de 450.000 lei este întemeiat, însă instanța de apel nejustificat nu a satisfăcut pe deplin cerințele înaintate, decizia adoptată urmând a fi casată.

Pe lângă aceasta, stabilirea unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii nu este legală și suficientă or, inculpatul nu a realizat gravitatea faptelor comise și nu a întreprins măsuri în vederea reparării prejudiciului cauzat părții vătămate. Potrivit art. 61 alin. (2) Cod penal, pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, iar, nefiind restabilită echitatea socială, decizia instanței de apel urmează a fi casată.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

5.1. A declarat recurs și avocatul Ion Căpățînă, în care solicită casarea parțială a sentinței și totală a deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința inculpatului să fie aplicată amnistia, cu menținerea soluției prin care a fost admisă în principiu acțiunea civilă.

Recurentul a indicat că, fiind dispusă examinarea cauzei în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, partea vătămată nu a înaintat careva pretenții de ordin moral sau referitor la încasarea cheltuielilor judiciare, iar potrivit rechizitoriului nu există careva acțiuni civile, astfel că instanța de fond neîntemeiat a respins cererea apărării privind aplicarea amnistiei, lipsind inculpatul de posibilitatea de a fi absolvit de pedeapsa penală și dreptul la un proces echitabil.

Soluția instanței de fond referitor la încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1401 lei este ilegală și nefondată or, procurorul este remunerat cu salariu tarifar, care nu depinde de cantitatea muncii prestate, iar cheltuielile efectuate în cadrul urmăririi penale în vederea acumulării probatoriului necesar pentru demonstrarea vinovăției inculpatului sunt trecute în contul statului, potrivit art. 100 alin. (2) Cod de procedură penală și art. 6§2 CEDO sarcina probațiunii fiind pusă în seama organului de urmărire penală, persoana acuzată de un delict beneficiind de prezumția nevinovăției, stipulată la art. 8 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea

respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

Deci, la adoptarea sentinței, instanța de fond urma să nu aplice pedeapsa complementară privind privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 4 ani.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10), 11) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, aplicarea pedepsei a fost anulată de un act de amnistie.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Potrivit art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. În corespundere cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. Potrivit art. 70 alin. (3¹) Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximum pedepsei se reduce cu o treime. Potrivit art. 219 alin. (4), 220 alin. (3), 387 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 1423 Cod

civil, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, etc. Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil. O dată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte. Mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, instanța de apel, corect casând sentința în latura pedepsei și a încasării prejudiciului moral, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a respectat consecutivitatea aplicării pedepsei inculpatului în aspectul reducerii cu 1/3 din maximul pedepsei prevăzut de lege, inițial în temeiul art. 70 alin. (3¹) Cod penal, apoi, din limita nouă, reducerea cu 1/3 în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Or, art. 264 alin. (4) Cod penal, prevede pedeapsa închisorii de la 4 la 8 ani, iar, conform dispozitivului deciziei contestate, inculpatul a fost condamnat la 5 ani închisoare, adică la o pedeapsă maximă care nu se încadrează în limitele prescrise de normele enunțate supra;

b) nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 219 alin. (4), 220 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 1423 Cod civil, conform căror mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, statutul social al persoanei vătămate și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Astfel, luând în considerare caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice cauzate părții vătămate, circumstanțele în care au fost cauzate aceste prejudicii, gradul de vinovăție al inculpatului, cuantumul prejudiciului moral de 50.000 este unul vădit insuficient, inadecvat și disproporțional împrejurărilor în care au fost săvârșite faptele infracționale și gravitatea consecințelor survenite, inclusiv cele reproduse la pct. 2., 3.1. și 5. din decizie;

c) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării și repetate în recurs, în special asupra celor reproduse în pct. 3.1. și 5. din prezenta decizie.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece a adoptat o hotărâre care nu cuprinde

motive legale pe care se întemeiază soluția, că a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, că nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de avocatul părții vătămate, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanța de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor ordinare, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, de jurisprudența relevantă națională și a CtEDO, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursurile ordinare declarate de avocata Corina Stratan, în numele părții vătămate Mihaela Ionela, și de avocatul Ion Căpățînă, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 octombrie 2018, în privința inculpatului Oxanii Cristian XXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 19 martie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Dumitru Mardari

Maria Ghervas